

[Preben Steen Nielsen]

re af, tværtimod har det gjort det lidt lettere for os andre at forstå det. Men boliglovgivningen må trods alt ses som en helhed, og det, der er tale om at man er nået frem til i forhandlingerne mellem de tre partier, er, at man har fået et stort puslespil til at gå op. Man har fået alle brikkerne lagt på plads. Der kan godt være enkelte brikker i et puslespil, der kan være meget pæne, men puslespillet har trods alt kun værdi, når alle brikkerne er til stede. Ud fra dette og andre motiver, som jeg ikke skal komme ind på, kan vi ikke anbefale nogen af de 57 ændringsforslag, der er stillet af oppositionspartierne.

Svend Andersen (S):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om de sidste tre lovforslag. For disse lovforslag gælder, at vi kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af boligministeren, mens vi må stemme imod de øvrige ændringsforslag.

Loven om andelsboligforeninger har jo til formål at fremme andelsboligtanken, og vi ønsker, at denne boligform skal fremmes ved yderligere tilbud ikke bare i eksisterende bebyggelse, men også i nybyggeriet. Vi ønsker, at det skal gøres lettere tilgængeligt, og at det sikres, at de, der overgår til denne boligform, får en mere stabil boligudgift, hvor det indskud, der er betalt, er værdisikret, uden at det gøres til genstand for spekulation, hvilket vil kunne være til skade for de kommende andelshavere.

Boligministerens ændringsforslag styrker disse tanker, og jeg er særlig tilfreds med, at boligministeren har givet tilsagn om, at der i næste folketingssamling vil blive fremsat et forslag, der ændrer loven om realkreditinstitutter. Det er blevet sagt, at disse ændrede låneformer skulle betyde en fordyrelse for de kommende andelsboligtager. Det er vores opfattelse, at disse ejerskiftelån skal gives på samme vilkår, med samme pålydende og samme rentesats som de hidtidige ejerskiftelån. Hvis lejernes muligheder for at overtage en ejendom skal styrkes, så gøres det efter vores opfattelse ikke alene ved, at vi udvider tilbudspligten; det er også nødvendigt, at vi sørger for disse særlige lån ved ejerskiftet, som gør overtagelsen lettere, og som giver en rimeligere boligudgift fremover.

Det er også nødvendigt, at der opføres nogle nye andelsboliger, hvorfor der må ska-

bes nogle særlige finansieringsvilkår. Her er vi særlig tilfredse med boligministerens tilsagn om, at en arbejdsgruppe inden den 1. oktober vil fremkomme med forslag til sådanne finansieringsordninger. Herved får vi en nyere boligform og en boligform, som vi mener er rigtig, en boligform, der kan blive en blanding af det bedste i ejerboligen og det bedste i lejerboligen.

Vedrørende ejerlejlighedsloven må vi sige, at vi kan være enige i, at udstykning af en ejendom i ejerlejligheder ikke alene skal være bestemt af, hvornår det passer ejeren. Vi må dog stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af kommunisterne, Danmarks retsforbund og VS, idet vi mener, at de ændringsforslag til lejeloven, der er stillet om øget tilbudspligt, og ændringerne i andelsboligloven vil fremme andelsboligtanken.

Når det drejer sig om boligsikringslovsforslaget, så er de nye principper i dette lovforslag, at beregningen foretages, således at familier med børn, der har indtægtsstigning, ikke får en forhøjelse af boligudgiften, og det ændringsforslag, som er stillet som nr. 6, sikrer, at ingen indtægtsgrupper og ingen familier falder for denne regel.

Vi er også meget tilfredse med, at de beregningsregler, der gælder i boligudgiftsloven for bevægelseshæmmede, ved ændringsforslaget nu også kommer til at gælde for den beregning, der foretages i boligsikringsloven for disse boligtager.

Endelig kan vi meddele, at vi kan anbefale lovforslagene til vedtagelse ved tredje behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg må sige, at det undrer mig egentlig ikke, at det ord, som de tre socialdemokratiske ordførere har brugt mest heroppe fra talerstolen, er ordet »tilfreds«. Hver eneste sætning er startet med: vi er tilfredse, vi er tilfredse. De kunne såmænd godt have sagt: vi er godt tilfredse. De har oven i købet talt kort, og det er nok udtryk for, hvor tilfredse de er. De er egentlig bange for, at det skal gå op for resten i salen her inden afstemningen, hvor godt tilfreds socialdemokratiet egentlig har grund til at være over dette forlig.

De, der stod her på talerstolen i 1973 fra den anden side af salen og harcelerede højt over et S-SF-forlig, som var det grusomste,